

12. Reiestratsiina kartka proektu №3577 [Registration card of the project №3577]. (n.d.). *openaid.gov.ua*. Retrieved from http://openaid.gov.ua/uploads/attached/project/1260/3577_Norvehiiia.pdf [in Ukrainian].

13. Rudnitskyi, I.A., Mylchenko, O.M., Ostrovskyi, O.V., & Trotskyi I.V. (2014). Stan i problemy zaluchennia mizhnarodnoi tekhnichnoi dopomohy v interesakh rozvytku systemy pidhotovky natsionalnykh kontynhentiv ta natsionalnoho personal [Status and problems of attracting international technical assistance for the development of a system for training national contingents and national personnel]. *Zbirnyk naukovykh prats – Collection of scientific works*, 3, 19-25 [in Ukrainian].

14. Stratehiia zaluchennia, vykorystannia ta monitorynhu mizhnarodnoi tekhnichnoi dopomohy i spivrobitnytstva z mizhnarodnymy finansovymy orhanizatsiiamy na 2013-2016 roky, skhvalena rozporiadzhenniam Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 11.09.2013 r. [Strategy for attracting, using and monitoring international technical assistance and cooperation with international financial organizations for 2013-2016, approved by the order of the Cabinet of Ministers of Ukraine from September 11 2013, №697-p]. *zakon5.rada.gov.ua*. Retrieved from <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/697-2013-r> [in Ukrainian].

15. Busan partnership for effective development cooperation fourth high level forum on aid effectiveness, Busan, Republic of Korea, 29 November-1 December 2011. *www.dev-practitioners.eu*. Retrieved from <http://www.dev-practitioners.eu/old.cu4eu.by> [in English].

Стаття надійшла до редакції 17.03.2018

УДК 351.745

Савельєва Інна Володимирівна
ад'юнкт докторантури
та аспірантури ОДУВС
stremenovsky@mail.ru

ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ ДЛЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ У СФЕРІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

У статті розглянуто поняття підготовки кадрів як складової державної політики у сфері вищої освіти та як предмета адміністративно-правового регулювання, а також наведено його визначення. Виокремлено структурні елементи системи підготовки кадрів для Національної поліції України та охарактеризовано завдання кожного з них. Окреслено сучасні погляди на реформування системи підготовки кадрів для Національної поліції України у сфері вищої освіти.

Ключові слова: підготовка кадрів, вища освіта, державна політика у сфері вищої освіти, завдання підготовки кадрів, професійна підготовка, професійна освіта, Національна поліція України

Savelyeva I. V. TRAINING OF PERSONNEL FOR THE NATIONAL POLICE OF UKRAINE AS A COMPONENT OF THE STATE POLICY IN THE FIELD OF HIGHER EDUCATION

The article deals with the concept of training as a component of the state policy in the sphere of higher education and as a subject of administrative and legal regulation and imposed its definition. Isolated structural elements of the personnel training system for the National Police of Ukraine and characterized the tasks of each of them. Determined the modern views on reforming the system of personnel training for the National Police of Ukraine in the sphere of higher education.

It is determined that the peculiarities of training for the National Police of Ukraine in the field of higher education are understanding of this process as an integral part of the state policy in the field of higher education, as well as the subject of administrative and legal regulation; change of the tasks of training in accordance with the requirements of modern European integration processes; adaptation of the international experience of training police personnel to national conditions.

Key words: personnel training, higher education, state policy in the sphere of higher education, training tasks, professional training, professional education, the National Police of Ukraine.

© I.V.Савельєва, 2018

Постановка проблеми. Сучасні трансформаційні процеси, які відбуваються в усіх сферах суспільного життя України, потреби в забезпеченні її сталого розвитку настійно вимагають від українського суспільства і держави принципово нового ставлення до питання формування та розвитку кадрового потенціалу. Реформування системи правоохоронних органів України, що відбувається з огляду на сучасні політичні, соціально-економічні та інтеграційні процеси, передбачає насамперед побудову нової демократичної моделі, спрямованої на служіння суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку. Найбільш складним у даному процесі є підготовка кадрів для системи МВС України, зокрема й для Національної поліції, що безпосередньо торкається діяльності вищих навчальних закладів із специфічними умовами навчання.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання організації системи відомчої вищої освіти, її нормативно-правове регулювання та управління були предметом наукових пошуків таких вітчизняних учених, як В. Б. Авер'янов, А.В.Андреев, М.І.Ануфрієв, О. М. Бандурка, Ю.П. Битяк, М.П.Будзинський, В.А. Глуховець, О.В. Джафарова, М.М.Дивак, Н.А. Дубіна, А.М. Клочко, О.Є.Користін, В. М.Кульчицький, А.А. Манжула, Б.В.Малишев, Л.Р. Наливайко, В.В. Науменко, О.В. Негодченко, В.П. Петков, Д.О. Поштарук, В.В. Романюк, В.Я.Ташій, В.В.Черней, Ю.С.Шемшученко, О.Г. Шило, В.К. Шкарупа О. Н. Ярмиш та інші.

Формування цілей статті. Метою статті є визначення особливостей підготовки кадрів для Національної поліції України у сфері вищої освіти та виокремлення завдань цієї діяльності на сучасному етапі реформування відомчої освіти.

Виклад основного матеріалу. Підготовку кадрів для Національної поліції України слід розглядати у двох аспектах: як складову державної політики у сфері вищої освіти, а також як предмет адміністративно-правового регулювання. При цьому, спільною для цих двох поглядів є дефініція «підготовка кадрів». Найбільш вдалим, на наш погляд, є визначення цієї дефініції як системи освіти, яка дає знання, навички та уміння для виконання праці у певній галузі діяльності [1]. Якщо виходити з положень Закону України «Про вищу освіту» [2], то слово «система» стосовно вищої освіти передбачає такі елементи, як сукупність вищих навчальних закладів, які здійснюють підготовку кадрів, та рівні й ступені (кваліфікації) вищої освіти.

Аналізуючи підготовку кадрів як складову державної політики у сфері вищої освіти, слід акцентувати на визначенні поняття «державна політика у галузі освіти», яке розглядається як «складова частина політики держави, спрямована на вирішення завдань у сфері освіти, забезпечення потреб особи в освітній галузі та комплектацію органів держави кваліфікованими кадрами з метою духовно-ідеологічного збагачення суспільства й соціально-економічного розвитку держави» [3, с.35]; як «відповідь на суспільні потреби, вимоги, дії/бездіяльність інших суб'єктів освітньої політики, цілеспрямований, відносно стабільний офіційний курс уряду та підпорядкованих йому установ, спрямований на забезпечення функціонування системи освіти» [4, с.623]; «цілеспрямована діяльність державних органів щодо забезпечення права кожного на освіту, що досягається завдяки забезпеченню функціонування та розвитку освітньої системи» [5, с. 109]; «цілеспрямований, відносно стабільний офіційний курс уряду, спрямований на забезпечення функціонування системи освіти» [6, с. 9].

Наведені визначення дають підстави для виділення таких характерних ознак поняття державна політика у сфері вищої освіти: 1) є складовою політики держави; 2) здійснюється суб'єктами освітньої діяльності – урядом та підпорядкованими йому установами у галузі вищої освіти; 3) являє собою сукупність теоретичних ідей, цілей і завдань, практичних заходів розвитку вищої освіти; 4) спрямована на забезпечення функціонування системи вищої освіти, реалізацію права кожного на освіту, а також підготовку кваліфікованих кадрів.

До шляхів формування і реалізації державної політики у сфері вищої освіти Закон України «Про вищу освіту» відносить збереження і розвиток системи вищої освіти та підвищення якості вищої освіти; розширення можливостей для здобуття вищої освіти та освіти протягом життя; створення та забезпечення рівних умов доступу до вищої освіти; розвиток автономії закладів вищої освіти та академічної свободи учасників освітнього процесу; визначення збалансованої структури та обсягу підготовки фахівців з вищою освітою з урахуванням потреб особи, інтересів держави, територіальних громад і роботодавців; створення умов для реалізації випускниками закладів вищої освіти права на працю, забезпечення гарантії рівних можливостей щодо вибору місця роботи, виду трудової діяльності на підприємствах, в установах та організаціях усіх форм власності з урахуванням здобутої вищої освіти та відповідно до суспільних потреб тощо [2].

Зміст державної політики у сфері вищої освіти складають, по-перше, визнання освіти як державного пріоритету, від якого залежить розвиток історичного, економічного, соціального, культурного життя суспільства, по-друге, мета державної політики, по-третє, основні засади її здійснення, по-четверте, шляхи формування та реалізації державної політики, по-п'яте – її результат – виховання високопрофесійної людини, здатної навчатися протягом життя, та активного громадянина.

З огляду на викладене, підготовку кадрів для Національної поліції України як складову державної політики у сфері вищої освіти слід розглядати як цілеспрямований процес набуття системних теоретичних знань, формування практичних умінь та навичок в опануванні обраної професії за умови забезпечення суб'єктами освітньої діяльності належного функціонування системи освіти, спрямованої на реалізацію кожною особою права

на освіту та задоволення потреб Національної поліції у висококваліфікованих фахівцях, здатних ефективно виконувати покладені на них обов'язки з охорони прав і свобод людини, захисту інтересів держави та суспільства, протидії злочинності, забезпечення публічної безпеки і порядку.

Акцентуємо, що сьогодні держава відіграє визначальну роль у розвитку освіти – властивими їй методами (правовими, адміністративними, економічними) вона активно залучається до управління освітніми процесами [7, с.4]. У цьому контексті слід говорити про підготовку кадрів для Національної поліції у вищих навчальних закладах із специфічними умовами навчання як предмета адміністративно-правового регулювання.

Сутність адміністративно-правового регулювання у контексті нашого дослідження полягає в упорядкуванні за допомогою норм адміністративного права публічних відносин у сфері підготовки кадрів для Національної поліції, у встановленні юридичних прав і обов'язків учасників цих відносин, визначення їх компетенції та повноважень, а також в охороні цих відносин.

Щодо адміністративно-правового регулювання відносин у сфері підготовки кадрів для Національної поліції України, слід зауважити, що їх об'єктом є суспільні відносини, які виникають у процесі підготовки кадрів для Національної поліції України.

Метою адміністративно-правового регулювання у досліджуваній сфері є забезпечення ефективного функціонування системи вищої освіти, спрямованої на підготовку конкурентоспроможних кадрів для Національної поліції України, здатних ефективно виконувати покладені на них обов'язки з охорони прав і свобод людини, захисту інтересів держави та суспільства, протидії злочинності, забезпечення публічної безпеки і порядку, з метою реалізації національних інтересів у контексті розвитку України як демократичної, соціальної держави шляхом удосконалення чинного законодавства.

Аналіз нормативно-правових актів, що регулюють досліджуване питання, дозволяє виокремити загальні та спеціальні принципи здійснення цієї діяльності, до яких слід віднести принципи верховенства права, законності, відкритості та прозорості, гласності, доступності, дотримання прав і свобод людини, системності й наукового забезпечення, «єдності та диференційованості, обов'язковості й безперервності навчання, забезпечення високої якості й ефективності підготовки, встановлення взаємних прав, обов'язків і відповідальності, встановлення правових наслідків» [8].

Суб'єктами адміністративно-правового регулювання підготовки кадрів для національної поліції України є Президент України, Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Міністерство освіти і науки України, Міністерство внутрішніх справ України, Департамент персоналу, організації освітньої та наукової діяльності, Національна поліція України, вищі навчальні заклади зі специфічними умовами навчання МВС, навчально-тренувальні центри (коледжі, училища), створені на базі Державних установ «Навчальний центр підготовки поліцейських».

Отже, підготовку кадрів для Національної поліції України як предмет адміністративно-правового регулювання слід розглядати як цілеспрямований, нормативно врегульований вплив органів державної влади та інших суб'єктів, наділених повноваженнями щодо реалізації цієї діяльності, здійснюваний за допомогою відповідних адміністративно-правових засобів і методів, на суспільні відносини щодо підготовки кадрів Національної поліції України з метою забезпечення інтересів держави у конкурентоспроможних, високопрофесійних кадрах Національної поліції, здатних ефективно виконувати покладені на них обов'язки з охорони прав і свобод людини, захисту інтересів держави та суспільства, протидії злочинності, забезпечення публічної безпеки і порядку.

Реформування органів МВС у цілому та Національної поліції, зокрема, вимагає визначення нових завдань підготовки кадрів для національної поліції України, з огляду на те, що саме вони визначають зміст, основні напрями та шляхи реалізації цього процесу. При цьому, виокремлені завдання повинні відповідати сучасним вимогам реформування Національної поліції, відображати нові тенденції внутрішнього та зовнішнього розвитку країни, а також мають бути закріплені у нормативно-правових актах, що регламентують питання підготовки кадрів для Національної поліції України.

При цьому слід погодитися з думкою Т.Є.Кагановської, що кадрове забезпечення є доволі складним комплексним явищем, яке має власну структуру, що певним чином відрізняє цей вид діяльності з-поміж інших державних видів діяльності, що пов'язанні з управлінням [9, с.14].

У структурі кадрового забезпечення науковці виокремлюють такі елементи, як : професійна орієнтація, прогнозування і планування кадрових потреб, відбір, підготовка, розстановка та вивільнення персоналу [10, с.4]; виявлення кількісних та якісних потреб у кадрах, їх підготовка, добір, розстановка, визначення способів зайняття посад, встановлення правових засад проходження державної служби чи служби в органах місцевого самоврядування, шляхів підвищення кваліфікації, визначення засад перевірки виконання службовцями покладених на них завдань [11, с. 19] тощо.

Виходячи з викладеного, підготовка кадрів є одним з елементів структури кадрового забезпечення у цілому. Водночас, як складне явище, підготовка кадрів для Національної поліції має власну структуру, елементами якої, на наш погляд є: професійний відбір кандидатів на проходження служби, початкова підготовка, підготовка у

вищих навчальних закладах зі специфічними умовами навчання, післядипломна освіта та службова підготовка.

Кожен із визначених елементів підготовки кадрів має свої завдання відповідно до нормативно-правових актів, що її регулює. Однак, на сьогодні законодавче закріплення отримали лише завдання щодо післядипломної освіти та службової підготовки. Серед завдань, які висувуються до підготовки кадрів для Національної поліції України слід відзначити такі:

підготовка кваліфікованих фахівців, здатних на високому професійному рівні забезпечувати публічну безпеку і порядок, здійснювати заходи щодо охорони прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави, а також протидії злочинності, надавати в межах, визначених законом, послуг з допомоги особам, які з різних життєвих ситуацій їй потребують;

вивчення нормативно-правових актів, що становлять правову основу діяльності поліції, з метою їх практичного застосування;

навчання працівників ОВС прийомом та способам, що сприяють забезпеченню збереження їх життя та здоров'я;

надання теоретичних знань та формування спеціальних навичок, необхідних для виконання повноважень поліції у сфері міжнародного співробітництва;

формування та розвиток у працівників поліції високих морально-психологічних якостей; виховання готовності та здатності працівників поліції виконувати завдання щодо зміцнення суверенітету та територіальної цілісності держави;

формування у працівників поліції знань та навичок взаємодії з населенням, територіальними громадами та громадськими об'єднаннями на засадах партнерства з метою попередження злочинності та підвищення якості послуг, що надаються поліцією.

Однією з проблем підготовки кадрів для Національної поліції України є потреба реформування відомих вищих навчальних закладів, які підпорядковані МВС. З цього питання точиться активна дискусія, в якій чітко виокремилася дві позиції. Прихильники першої, західної моделі та вимагають докорінної зміни системи підготовки кадрів у вищих навчальних закладах із специфічними умовами навчання. Вони аргументують свої вимоги тим, що для роботи у поліції у широкому сенсі цього слова підходить будь-яка якісна вища юридична освіта, отримана у будь-якому вищому навчальному закладі. На сьогодні, крім Національної академії внутрішніх справ, підготовку відповідних кадрів здійснюють Харківський, Дніпропетровський, Львівський та Одеський університети внутрішніх справ, а також Донецький юридичний інститут МВС України (розташований у м. Кривий Ріг). Аналізуючи ст. 72 Закону «Про Національну поліцію», представники погляду щодо кардинальної зміни системи підготовки кадрів стверджують, що підготовка у вищих навчальних закладах із специфічними умовами навчання, а також післядипломна освіта є не потребою професії, а є по суті освітніми потребами самого поліцейського, які, звісно, слід вітати, але не замикає у просторі компетенції МВС та Національної поліції, і тим більше, не утримувати для цього цілу інфраструктуру вищих навчальних закладів та сотні викладачів [12]. У зв'язку із цим пропонується ліквідувати вищі навчальні заклади зі специфічними умовами навчання і створити на їх базі мережу так званих поліцейських шкіл, які, окрім первинної професійної підготовки, будуть здійснювати службову підготовку та заходи з підвищення кваліфікації. На базі Національної академії внутрішніх справ пропонується створити Вищу школу поліції для осіб, які претендують обіймати керівні посади в поліції.

Прихильники другої позиції виступають за збереження уже існуючої системи вищих навчальних закладів МВС, здатної швидко реагувати на потреби часу шляхом різних інноваційних впроваджень, наприклад, створення нових тренінгових центрів як базових навчально-методичних осередків спеціалізованої фахової підготовки [13].

Ми погоджуємося з думкою О.Є.Користіна, що у процесі реформування системи підготовки кадрів для Національної поліції проявилася проблема щодо співіснування та співвідношення в межах реалізації освітньої діяльності професійної підготовки та професійної освіти в системі вищих навчальних закладів МВС. Пошук гармонії між цими процесами в професійному становленні кадрів поліції важливий з погляду результату підготовки поліцейського як гаранта забезпечення громадської безпеки та боротьби зі злочинністю.

Сьогодні слід говорити насамперед про розвиток як професійної підготовки, так і професійної освіти. При цьому актуальним є вивчення міжнародного досвіду підготовки кадрів поліції, однак необхідно не бездумно копіювати його, а творчо адаптувати до національних умов. Так, наприклад, підготовка кадрів для Національної поліції за освітньо-кваліфікаційним рівнем бакалавр та магістр є характерним надбанням вітчизняної системи відомчої освіти. На нашу думку, більш актуальними є питання корегування змісту навчання, зміщення акцентів з теоретичної підготовки на практичну, удосконалення нормативно-правового забезпечення підготовки кадрів для Національної поліції України у сфері вищої освіти.

Висновки. Отже, особливостями підготовки кадрів для Національної поліції України у сфері вищої освіти є розуміння цього процесу як складову державної політики у сфері вищої освіти, а також як предмет адміністративно-правового регулювання; зміна завдань підготовки кадрів відповідно до вимог сучасних євроінтеграційних процесів; адаптація міжнародного досвіду підготовки кадрів поліції до національних умов.

Список використаних джерел:

1. Большой экономический словарь / под ред. А.Н. Азрилияна. М., 1997. 864 с.
2. Про вищу освіту: Закон України від 01.07.2014 № 1556-VII. Відомості Верховної Ради. 2014. № 37-38. ст.2004
3. Наливайко Л. П. Трансформація державної освітньої політики в Україні в умовах євроінтеграції. *Право і суспільство*. 2015. № 3. Ч. 3. С. 31–36.
4. Енциклопедія освіти / відп. ред. В. Г. Кремень. К., 2008. 1040 с.
5. Валєєв Р. Г. Освітнє право України : навч. посібник. Луганськ, 2011. 287 с.
6. Гальперіна В. О. Освітня політика в трансформаційному суспільстві: соціально-філософський аналіз : автореф. дис. ... канд. філософ. наук: 09.00.03. К., 2003. 17 с.
7. Шульга Н. Д. Сутнісні характеристики поняття «державна освітня політика». *Державне управління: теорія і практика*. 2011. № 2. 7 с. URL: <http://www.academy.gov.ua/ej/ej14/txts/Shulga.pdf>.
8. Востриков П.П. Организационно-правовые проблемы подготовки, переподготовки и повышения квалификации государственных служащих: Дисс. ... канд. юрид. наук. 12.00.02. М., 1998. 214 с. URL: <https://lawbook.online/kniga-grajdanskoe-pravo-rossii/organizatsiya-upravlenie-sistemoy-podgotovki-12312.html>
9. Кагановська Т. Є. Кадрове забезпечення державного управління в Україні: монографія. Х., 2010. 330 с.
10. Венедіктов В.С., Іншин М.І. Сутність та основні напрямки кадрової політики в сфері державної служби. *Форум права*. 2005. № 1. С. 4-8. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.
11. Битяк Ю.П. Державна служба в Україні: проблеми становлення, розвитку та функціонування: автореф. дис. ... докт. юрид. наук: 12.00.07. Х., 2006. 38 с. URL: http://dbms.institute/wp-content/uploads/2016/01/Bytiak_YuP_doc.pdf
12. Малишев Б. Чому реформа поліцейської освіти необхідна і як її здійснити. URL: http://umdp.info/police-experts.info/2016/09/22/police_education_1/
13. Користін О.Є. Професійна освіта поліцейського: в якому напрямку рухатись? URL: <http://politrada.org/news/profes-yna-osv-ta-pol-tseyskogo-v-yakomu-napryamku-rukhatys/>

REFERENCES

1. Azriliian, A.N. (1997). *Bolshoi ekonomicheskii slovar [The Big Economic Dictionary]*. Moscow [in Russian].
2. Zakon Ukrainy Pro vyshchu osvitu : vid 01.07.2014 № 1556-VII [Law of Ukraine on Higher Education from July 1 2014]. (2014). *Vidomosti Verkhovnoi Rady – Bulletin of Verkhovna Rada of Ukraine*, 37-38. Art. 2004 [in Ukrainian].
3. Nalyvaiko, L.P. (2015). Transformatsiia derzhavnoi osvitnoi polityky v Ukraini v umovakh yevrointehratsiі [Transformation of the state educational policy in Ukraine in conditions of European integration]. *Pravo i suspilstvo – Law and Society*, 3, 31-36 [in Ukrainian].
4. Kremen, V.H. (Ed.). (2008). *Entsyklopediia osvity [Encyclopedia of Education]*. Kyiv [in Ukrainian].
5. Valieiev, R.H. (2011). *Osvitnie pravo Ukrainy [Educational Law of Ukraine]*. Luhansk [in Ukrainian].
6. Halpierina, V.O. (2003). Osvitnia polityka v transformatsiinomu suspilstvi: sotsialno-filosofskiy analiz [Educational policy in a transformational society: socio-philosophical analysis]. *Candidate's thesis*. Kyiv [in Ukrainian].
7. Shulha, N.D. (2011). Sutnisni kharakterystyky poniattia «derzhavna osvitnia polityka» [Essential characteristics of the concept of “state educational policy”]. *Derzhavne upravlinnia: teoriia i praktyka – Public Administration: Theory and Practice*, 2, 7. Retrieved from <http://www.academy.gov.ua/ej/ej14/txts/Shulga.pdf> [in Ukrainian].
8. Vostrikov, P.P. (1998). Organizatsionno-pravovye problemy podgotovki perepodgotovki i povysheniia kvalifikatsii gosudarstvennykh sluzhashchikh [Organizational and legal problems of training, retraining and advanced training of civil servants]. *Candidate's thesis*. Retrieved from <https://lawbook.online/kniga-grajdanskoe-pravo-rossii/organizatsiya-upravlenie-sistemoy-podgotovki-12312.html> [in Ukrainian].
9. Kahanovska, T.Ye. (2010). *Kadrove zabezpechennia derzhavnoho upravlinnia v Ukraini: monohrafiia [Human Resources for State Administration in Ukraine: Monograph]*. Kharkiv. Retrieved from <https://lawbook.online/kniga-grajdanskoe-pravo-rossii/organizatsiya-upravlenie-sistemoy-podgotovki-12312.html> [in Ukrainian].
10. Venediktov, V.S., & Inshyn, M.I. (2005). Sutnist ta osnovni napriamky kadrovoi polityky v sferi derzhavnoi sluzhby [Essence and main areas of personnel policy in the field of civil service]. *Forum prava – The forum is right*, 1, 4-8. Retrieved from http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index [in Ukrainian].
11. Bytiak, Yu.P. (2006). Derzhavna sluzhba v Ukraini: problemy stanovlennia, rozvytku ta funktsionuvannia [Public service in Ukraine: problems of formation, development and functioning]. *Extended abstract of Doctor's thesis*. Kharkiv. Retrieved from http://dbms.institute/wp-content/uploads/2016/01/Bytiak_YuP_doc.pdf [in Ukrainian].

12. Malyshev, B. Chomu reforma politseiskoi osvity neobkhidna i yak yii zdiisnyty [Why reform of police education is needed and how to implement it]. (n.d.). *umdpl.info*. Retrieved from http://umdpl.info/police-experts.info/2016/09/22/police_education_1/ [in Ukrainian].

13. Korystin, O.Іe. Profesiina osvita politseiskoho: v yakomu napriamku rukhatys? [Professional education of a policeman: in what direction to move]. *politrada.org*. Retrieved from <http://politrada.org/news/profes-yna-osv-ta-pol-tseyskogo-v-yakomu-napryamku-rukhatys/> [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 17.03.2018

УДК 342.9

Сокіран Максим Вікторович
аспірант Інституту права
ім. Володимира Великого МАУП
ms.ergolens@gmail.com

АНАЛІЗ НАУКОВОЇ ДУМКИ ЩОДО СТАНОВЛЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПОВОДЖЕННЯ З ВІДХОДАМИ

У статті здійснено аналіз наукової літератури, надані відповідні теоретичні положення, висновки щодо проблем наближення українського законодавства у сфері поведження з відходами до норм Європейського Союзу. Також досліджено проблемні питання, які на сьогодні недостатньо висвітлені науковцями щодо даного питання.

Ключові слова: поведження з відходами, Європейський Союз, екологічне законодавство, адміністративно-правове регулювання.

Sokiran M.V. ANALYSIS OF THE SCIENTIFIC OPINION ON ADMINISTRATIVE AND LEGAL REGULATION OF WASTE MANAGEMENT

In modern conditions, the problem of the accumulation of waste from production and consumption is one of the leading threats to the state's environmental safety. Currently, in Ukraine there is an increase in the volume of waste generation, including chemically hazardous, significantly extending the area of unauthorized landfills. In addition, the processes of contamination of the river network with waste from the coal mining, chemical and metallurgical industries, infrastructure of communal and agriculture. At the same time, the modern technology of attracting waste to economic circulation is insufficiently implemented, and the positive international experience in the field of waste management and the regulation of the circulation of hazardous substances is practically not used.

Ukraine ratified the Association Agreement between Ukraine and the European Union and its member states in September 2014, from now on, all the authorities with powers in the field of European integration must ensure the effective implementation of the international legal obligations. The key element of the Agreement is to bring Ukraine's legislation to EU law. The Association Agreement is about 355 acts of the European Union, the provisions of which must be transferred to the national system of Ukraine, therefore, the development of an effective mechanism for approximation of Ukrainian legislation to EU law is an important element that has a direct impact on the formation of the state policy of Ukraine as a whole.

Considering the relevant theoretical positions, the conclusions on state regulation in the field of waste management and proposing new approaches to their solution, we relied on the theoretical sources of economic, sociological knowledge, the achievement of the theory of the state and environmental law, administrative law and process, management science. Such sources include the work of domestic and foreign scientists, which reveal, first of all, the use of state mechanisms for the disposal and disposal of hazardous waste, the formation of a targeted state policy in the field of waste management.

The article analyzes the scientific literature, provides the relevant theoretical positions, conclusions about the problems of approximation of Ukrainian legislation in the field of waste management to the norms of